

[Poul Møller.]

i år udtalte det ærede medlem — Folketings-
tidende sp. 4028 — om skattefradrags-
retten:

„Når tiden er moden til at afskaffe
dette ejendommelige rudiment i vor
skattelovgivning, skal vi nok selv stille
forslag derom.“

Det er dette ejendommelige rudiment,
som den højtærede statsminister stadig væk
vil have os til at tro på at han vil bevare
i det forslag, han har fremlagt i dag, så nu
ved vi altså, hvad vi har at vente os med
hensyn til socialdemokratiets skattelov-
givning. Tidligere i samme tale sagde det
ærede medlem hr. Peter Nielsen, at det var,
fordi forslag om skattefradrag ikke kunne
vedtages her i tinget, at socialdemokratiet
ikke ville stemme for det; men når det kan
vedtages, er der ingen undskyldning, og så
hjælper den højtærede finansministers for-
sikringer og løse skitser om kildeskat med
fradragsret intet, for også han har jo ud-
talt, at fradragsretten beror på fordomme.

Det ærede medlem hr. Niels Matthiasen
brød igennem al uklarhed allerede den 1.
december 1962, hvor han ifølge Politikens
referat på et møde i Grundtvigs Hus ud-
talte:

„Den dag, der er socialistisk flertal i
folketinget, vedtager vi vort arbejdspro-
gram og vort principprogram, men vi kan
ikke gøre det én dag før det er sket.“

Se, det er ikke til at tage fejl af. Spørgs-
målet er herefter alene: hvad har vi at
frygte af det socialdemokratiske program?
Ser vi på partiets arbejdsprogram, er der
naturligvis tanker i det, som er fælles gods
for snart sagt alle partier. Men der er også
nogle slemme skruptudser, som vi skal
vogte os for. Lad mig i flæng nævne kravet
om en ændring af nationalbankens stilling,
så at dens uafhængighed bliver mindre eller
helt forsvinder; kravet om forkøbsret til jord,
et krav, som ganske vist led en krank skæbne
ved folkeafstemningen om jordlovsforslagene,
men som ikke er udgået af programmet og
står der i dag og derfor kan dukke op igen
som hugorme i sommervarmen; kravet om
fuld grundskyld; ønsket om udvidet adgang
til ekspropriation af jord og om skattefra-
dragsreglens bortfald, som ifølge program-
met stadig må tilstræbes.

Gennemføres disse punkter, vil statens

magt over borgerne forøges og dermed den
enkeltes frihed formindskes. Vi vil derfor
af al evne modvirke enhver tendens, som
kan resultere i en socialisering af det danske
samfund, og vi vil advare enhver, vælger
imod at afgive sin stemme, således at re-
sultatet kan blive et socialistisk flertal i det
høje ting.

Den regeringsmulighed, vi derimod vil
gå positivt ind for, er baseret på det 14 år
gamle samarbejde mellem venstre og de
konservative. Fra det tidspunkt dette sam-
arbejde blev skabt, er det politiske livs
vilkår forandret. Igennem vort samarbejde
er det lykkedes til stadighed at afbalan-
cere socialdemokratiets indflydelse i dansk
politik, hvad enten vi var sammen i rege-
ring eller i opposition.

De to samarbejdende partiers idégrund-
lag er fælles. Begge anser vi det for statens
opgave at formidle fremskridt, men uden at
dirigere det enkelte menneskes ret og frihed.
Den historiske erfaring og den levende
virkelighed har belært os om, at økonomisk
frihed og privat ejendomsret ikke er en
hindring for, men selve midlet til en fortsat
velstandsstigning i en kulturel og økonomisk
fremgang til gavn for hele folket. Vi har
også fra oppositionsårene en række eksemp-
ler på, hvordan vi på grundlag af sammen-
holdet imellem vore partier har været i
stand til at afværge ulykker som f. eks.
folketingets flertallets ensidige jordlovs-
politik, som den højtærede landbrugsminister ganske
vist siger var den rigtige politik og stadig er
den rigtige politik, hvilket vi har lagt mærke
til, og hvilket vi også mener at de vælgere,
der stemte nej den 25. juni i fjor, vil have
lagt mærke til. Når folketinget nu kunne
vedtage en lov om fuld folkepension til alle,
skyldes det de to partiers fælles indsats.
Når vi er nået et stykke ad vejen imod
proportionalsskat og har fået visse opspa-
ringsfremmende foranstaltninger ind i vor
skattelovgivning, skyldes det dette sam-
arbejde, og når der sikres en rimelig be-
handling af de borgere, der har tegnet værdi-
fast alderdomsopsparing, skyldes det vore
partiers fælles indsats og vilje, ligesom det
var den, der var årsagen til, at der ved oms-
forliget blev påbegyndt en omlægning af
beskatningen af indkomster og arbejde til
forbrug sammen med en mildnelse af for-
mueskatten.